

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம :

நம்பெருமாள் விஜயம்

(ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:)

(மலர்-329)

Oct (1) / 2020

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்
'ஸ்ரீ அஹோயில தாஸன்' க.ஸ்ரீதரன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
திருவே தஞ்சம்
திருவரங்களே தஞ்சம்
தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார் காவிரி நீர்
செய்ப்புரள ஓடும் திருவரங்கச் செல்வனார்
எப்பொருட்கும் நின்று ஆர்க்கும் எய்தாது நான் மறையின்
சொற்பொருளாய் நின்றார் என் மெய்ப்பொருளும் கொண்டாரே.

காவேரி வர்த்ததாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ:
ஸ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்கஸ்ரீச்ச வர்த்ததாம்

ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:

உட்பொதிவு

1. லக்ஷ்மீ தந்திரம்3
2. ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்5
3. தத்வ த்ரயம்.....7
4. திருவாய்மொழி (ஈடு வ்யாக்யானம்).....11
5. ஸ்தோத்ர ரத்னம் (பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யானம்).....18

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(பகுதி - 149)

36. சக்தி: ஸோமமயீ த்வந்யா ஸாபி த்ரேதா நிகத்யதே

திவி பிம்பாத்மநா த்வேகா ததாந்யைஷ்திரூபிணீ

37. சரதி ப்ராணிநாம் அந்த: இடயைக அம்ருதாத்மிகா

அநுஷ்டும்பி: ஸ்தூயமாநா ஸ ஏஷ அநுஷ்டுபுதீரிதா

பொருள் - ஸோமனை உள்ளடக்கிய எனது சக்தியும், மூன்று நிலைகளைக் கொண்டதாகவே அறியப்படுகிறது. அவற்றில் ஒன்று விண்ணில் உள்ளதாக அறியப்படுகிறது; அவள், வளையமாக (சந்த்ரன்) உணரப்படுகிறாள். இரண்டாவது நிலையில் அவள், பூமியில் உள்ள தாவரங்களாக அறியப்படுகிறாள். மூன்றாவது நிலையில் அவள், அனைத்து உயிர்களுக்குள்ளும் இடா என்னும் நாடியாகவும், அமிர்தமாகவும் அறியப்படுகிறாள். அவள் அநுஷ்டுப் சந்தஸ்ஸால் போற்றப்படும்போது, "அநுஷ்டுப்" என்று கூறப்படுகிறாள்.

38. ம்ருத்யஞ்ஜய இதி ப்ரோக்தா ஸா வித்யா ம்ருத்யநாசிநீ

ஸூர்ய ஸோம அக்நி ரூபாணாம் தாலாமாஸாம் புரந்தர

39. ஹவிஷ்க்ருதுதிதா ஸூர்யாத் ஸோமரூபா ஹவிர்மயீ

ஹவிரத்தி ததாக்ந்யாக்யா வஹ்நி விப்ரமுக்யாத்மநா

பொருள் - அநுஷ்டுப் ஸந்தஸ்ஸில் உள்ள இந்த மந்த்ரமானது, மரணத்தை வெல்லக்கூடிய "ம்ருத்யஞ்ஜய மந்த்ரம்" எனப்படுகிறது. ஸூர்யன், ஸோமன் மற்றும் அக்னீ ஆகிய மூன்றுமே, இந்த மந்த்ரத்தின் பல்வேறு ரூபங்களாகும். அவளுடைய

க்ரியாசக்தி ரூபமான ஸோமன், ஸூர்யனிலிருந்து வெளிப்படுவதாக, வெண்ணையை அவிர்பாகம் அளிப்பதாகக் கொள்ளப்படுகிறது. அவ்விதம் அளிக்கப்பட்ட அவிர்பாகமான வெண்ணையை அவள் உண்கிறாள். இதனை அவள், அக்னியின் வாய் என்று கொள்ளப்படும் அந்தணனாக, உண்கிறாள்.

40. திஸ்ருபிர் வர்த்ததே க்ருத்ஸ்நம் லோகதந்த்ர மஹர்நிசம்

இதி வ்யூஹ த்ரயோபேதா வ்யூஹிநீ ஸா க்ரியாத்மிகா

பொருள் - இந்த மூன்று சக்திகளாலும், அனைத்து ஸ்ருஷ்டிகளும் இரவு பகலாக நடைபெறுகின்றன. இதுவே க்ரியா சக்தியை உள்ளடக்கிய மூன்று வ்யூஹங்களுடைய (ஸங்கர்ஷணன், ப்ரத்யும்நன், அநிருத்தன்) ஸாரமாகும்.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்ரீகமலவல்லி நாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்
... தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீவேதாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச் செய்த

ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

(பகுதி - 16)

[ஸூத்ரதாரன் நடியிடம்] மற்றவர்களுடைய நற்குணங்களை எப்போதும் கொண்டாடுபவளே! சாஸ்த்ரங்களைக் குறித்து பலவிதமான நோக்கங்கள் உண்டாவதால் எழும் பல கேள்விகளை நீ ஏன் கருத்தில் கொள்கிறாய்? ஒரு சிலருக்கு சாஸ்த்ரங்களைக் குறித்த தெளிவான ஞானம் இருக்கக்கூடும்; ஆயினும் அவர்கள் அது போன்ற பல கேள்விகளை எழுப்புவார்கள்; இது ஏனென்றால், தாங்கள் அறிந்தவற்றை மீண்டும் ஒருமுறை சரியாக உள்ளதா என்று அறியவே ஆகும்; அது ஒருபுறம் இருக்கட்டும். யார் ஒருவரிடம் கல்வியானது எந்தவிதமான கலக்கமும் இன்றி உள்ளதோ, அவர்களை நாம் மதிக்கவேண்டும். இதனை நாம் பொதுவாகவே உலகில் காண்கிறோம்.

26. பூயஸீராபி கலா: கலங்கிதா: ப்ராப்ய கிஞ்சிதபசீயதே சநை:

ஏகயாபி கலயா விசுத்தயா யோ அபி கோ அபி பஜதே கிரீசதாம்

பொருள் - (ஸூத்ரதாரன் கூறுவது) ஒருவனிடம் பல கலைகள் உள்ளபோதிலும் அவனிடம் களங்கம் இருந்தால், அவன் சந்த்ரன் போன்று ஒவ்வொரு நாளும் தேய்ந்தபடியே உள்ளான்; அதாவது சந்த்ரன் பதினாறு கலைகளுடன் உள்ளபோதிலும், இவ்விதம் ஆகிறான். ஆனால் ஒருவன் ஒரு சாஸ்த்ரத்தைக் கற்றாலும், அதில் தெளிவு காணப்பட்டால், சந்த்ரனின் ஒரு கலையை மட்டுமே அணிந்துள்ளபோதிலும், சிவன் தனது வாக்கில் மேம்பட்டவனாக உள்ளது போன்று, ஆகிறான்.

[நடி ஸூத்ரதாரனிடம்] இனி, இங்கு கூடியுள்ளவர்களை இந்த நாடகத்தைக் காணும்படியாக நான் செய்வேனாக. இந்த நாடகமானது, பராசரர் மற்றும் வ்யாஸர் முதலானவர்களால் கொண்டாடத்தக்கதாவும், தகுந்த கல்வியைக் கொள்ளாதவர்களுடைய எண்ணத்தைப் பெரிதாக எடுத்துக்கொள்ளாமல், எப்போதும் சங்கீதம் மூலம் பரமபுருஷனைக் கடாசுஷிக்கும்படிச் செய்வதும், தாழ்ந்த மற்றும் உயர்ந்த தத்வங்களை உணர்ந்ததுமாக உள்ளது.

தூப்புல்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் அருளிச் செய்த

தத்வ த்ரயம்

இதற்கு ஸ்வாமி மணவாள மாமுனிகள் அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்
(பகுதி - 26)

58. அப்போது தேவ மநுஷ்யாதி பேதமும், காம க்ரோதாதி பேதமும் கழிந்து, ஆத்மாக்கள் ஸ்வரூபம் அத்யந்தம் ஸமமாய், ஒருபடியாலும் பேதம் சொல்லவொண்ணாதபடி இருந்ததேயாகிலும்;

அவதாரிகை - ஆனால், ஆத்மபேத ப்ரதிபத்திக்கு ஹேதுவாய், ஒளபாதிகமாயிருந்துள்ள தேவ மநுஷ்யாதி பேதமும், காமக்ரோதாதி பேதமும் கழிந்து, ஆத்மாக்களுடைய ஸ்வரூபம் அத்யந்தம் ஸமமாய், ஒரு ப்ரகாரத்தாலும் பேதகதந்ததுக்கு யோக்யதையில்லாதபடியிறே மோக்ஷ தசையிருப்பது; அவ்விடத்தில், ஆத்மபேதம் ஸித்திக்கிறபடி எங்ஙனே? என்கிற வாதி ப்ரச்நத்தை அநுவதிக்கிறார் (அப்போது) என்று தொடங்கி.

விளக்கம் - ஆனால், ஆத்மபேதத்தை அறிவதற்குக் காரணமாக உள்ளதும், இயல்பாகவே அல்லாமல் வந்து சேர்ந்ததும் ஆகிய “தேவர்கள், மனிதர்கள் என்பது போன்ற வேறுபாடுகளும், “ஆசை கோபம் என்பது போன்ற வேறுபாடுகளும் கூறுவதற்கு இயலாதபடி உள்ளதாகவும் அல்லவோ மோக்ஷ நிலை உள்ளது? அங்கு ஆத்ம வேறுபாடுகள் எவ்விதம் வெளிப்படுகின்றன என்ற எதிர்வாதத்திற்குச் சமாதானம் கூறுகிறார்.

வ்யாக்யானம் - (ஒருபடியாலும் பேதம் சொல்லவொண்ணாதபடி யிருந்ததேயாகிலும்) என்று த்ருஷ்டாந்தமுகேந பேதத்தை ஸாதிக்கிறார்.

விளக்கம் - “ஒருபடியாலும் பேதம் சொல்லவொண்ணாதபடியிருந்ததேயாகிலும்” என்று , “மோசடி நிலையில் எந்தவிதத்திலும் வேறுபாடு கூற இயலாதபடி உள்ளது என்றாலும்” என உரைக்கிறார். ஓர் உதாரணம் மூலம் அங்கும் ஆத்மவேறுபாடுகள் உள்ளதைக் கூறுகிறார்.

59. பரிமாணமும் எடையும், ஆகாரமுமொத்திருக்கிற பொற்குடங்கள், ரத்னங்கள், வீரீணிகள் தொடக்கமானவற்றுக்கு பேதமுண்டாகிறாப்போலே ஸ்வரூபபேதமும் ஸித்தம்.

வ்யாக்யானம் - (பரிமாணமும்) என்று தொடங்கி. அதாவது அளவும், தூக்கமும், வடிவுமொத்திருக்கிற பொற்குடங்கள், ரத்னங்கள், வீரீணிகள் முதலான பதார்த்தங்களுக்கு பேதமாயிருப்பதொரு லக்ஷணமில்லையேயாகிலும், அதிலே நாநாத்வம் காண்கிறாப் போலே, ஒருபடியாலும் பேதம் சொல்லவொண்ணாதபடி, ஏகாகாரரான முக்தாத்மாக்களுக்கும் ஸ்வரூபபேதம் ஸித்திக்குமென்றபடி.

விளக்கம் - அளவு, எடை மற்றும் வடிவம் ஆகியவற்றில் ஒரே போன்றுள்ளதான பொற்குடங்கள், இரத்தினங்கள், நெற்கதிர்கள் ஆகியவற்றுக்கு வேறுபட்டிருப்பது என்னும் இலக்கணமானது, “அளவு, எடை” போன்றவற்றால் இல்லை என்றாலும், அவை பலவிதமாக உள்ளதை நாம் உணர்கிறோம். இதே போன்று, எந்தவிதத்திலும் வேறுபாடு கூற முடியாதபடி உள்ள முக்தாத்மாக்களுக்கும் ஸ்வரூபத்தில் வேறுபாடு ஏற்படும்.

60. ஆகையால், ஆத்மபேதம் கொள்ளவேணும்.

அவதாரிகை - கீழ்ச்சொன்னவற்றையெல்லாம் அநுபாஷித்துக் கொண்டு, (ஆகையால் ஆத்மபேதம் கொள்ள வேணும்) என்று நிகமிக்கிறார்.

விளக்கம் - கீழே உரைத்த பலவற்றையும் ஒன்றாகத் திரட்டியபடி “ஆகவே ஆத்மபேதம் உள்ளதை ஏற்கவேண்டும்” என்று முடிக்கிறார்.

வ்யாக்யானம் – ஆக, கீழ்ச் செய்ததாயிற்று: “சிலர் ஆத்மபேதமில்லை; ஏகாத்மாவே உள்ளதென்றார்கள்” என்று தொடங்கி, இவ்வளவாக, முன்பு தாமருளிச்செய்த ஜீவாநந்த்ய ப்ரதிபடமான ஏகாத்மவாதத்தை உத்ஷேபித்து, யுக்தியாலும், சாஸ்த்ரத்தாலும் பஹுமுகமாக அதை தூஷித்து, ஆத்மபேதத்தை ஸாதித்தாராயிற்று.

விளக்கம் – ஆகவே சூர்ணை (49) - சிலர் ஆத்மபேதமில்லை; ஏகாத்மாவே உள்ளதென்றார்கள் - என்று தொடங்கி, கடந்த சூர்ணை முடிய உள்ளவற்றில், முன்பு தான் அருளிச்செய்த, “ஜீவாத்மாக்கள் பலர் உள்ளனர்” என்ற ஸித்தாந்தத்திற்கு எதிர்த்தட்டான “ஆத்மா ஒன்றே” என்ற வாதத்தை உரைத்து, அதனை யுக்தியாலும் சாஸ்த்ரத்தாலும் பலவிதமாக மறுத்து உரைத்து, ஆத்மாக்கள் பலர் உள்ளதை நிரூபித்தார்.

61. இப்போது இவர்களுக்கு லக்ஷணம் சேஷத்வத்தோடே கூடின ஜ்ஞாந்ருத்வம்.

அவதாரிகை - கீழே ஆத்மஸ்வரூப லக்ஷணத்தை விஸ்தரேண அருளிச் செய்தார். அதில் அசித் விலக்ஷணத்வம், அஜடத்வம், ஆநந்தரூபத்வம், அவ்யக்தத்வம் அசிந்த்யத்வம், நிரவயவத்வம், நிர்விகாரத்வம், ஜ்ஞாநாச்ரயத்வமாகிற இவை ஜீவேச்வர ஸாதாரணம். நியாமயத்வாதிகள் மூன்றும் சித்சித் ஸாதாரணம். நித்யத்வம் தத்வத்ரய ஸாதாரணம். அணுத்வமும், அசித் பரமானு ஜீவ ஸாதாரணம். இவையித்தனையும் சேரக்கூடி, ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு அசிதீச்வர வ்யாவ்ருத்தியை ஸித்திப்பிக்கையாலே இவற்றை லக்ஷணமென்னக் குறையில்லை. அப்படியன்றிக்கே, ஸுக்ரஹமாக ஒரு லக்ஷணம் அருளிச் செய்கிறார்.

விளக்கம் – இதுவரை ஆத்மஸ்வரூபத்தின் லக்ஷணத்தை விரிவாக அருளிச்செய்தார். அவற்றில், ஆத்மாவானது “அசித்தைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட தன்மை கொண்டது, அஜடமாக உள்ளது, ஆநந்தமயமானது, இந்த்ரியங்களால் அறிய இயலாதது, இப்படிப்பட்டது என்று எண்ணமுடியாத தன்மை கொண்டது, அவயவங்கள் அற்றது, மாற்றங்கள் அடையாதது, ஞானத்தின் இருப்பிடமாக

உள்ளது” என்பது போன்று பல தன்மைகள் கொண்டதாக உள்ளது; இவை அனைத்தும், ஜீவாத்மா மற்றும் ஈசுவரன் ஆகியவர்களுக்கே உரிய தன்மைகளாகும். “ஏவப்படும் தன்மை, தாங்கப்படுதல், மற்றும் அடிமையாக உள்ள தன்மை” ஆகியவை சித் மற்றும் அசித் ஆகிய இரண்டிற்கும் உரியதாகும். நித்யமாக இருத்தல் என்பது சித், அசித் மற்றும் ஈசுவரன் ஆகிய மூன்றுக்கும் உள்ளதாகும். அணு அளவே உள்ளது என்பது ஜீவாத்மாக்களுக்கே உரியதாகும். இவை அனைத்தையும் ஒன்றாகத் திரட்டிக்கொண்டு, ஆத்ம ஸ்வரூபத்தில் உள்ளதான, அசித் மற்றும் ஈசுவரன் ஆகியவற்றை காட்டிலும் வேறுபட்ட தன்மையை உணர்த்துவதால், இவை அனைத்தும் ஆத்மாவின் வடிவங்கள் என்று கூறுவதில் தவறில்லை. அது மட்டும் அல்லாமல், ஆத்மாவிற்கு, தெளிவான வேறு ஒரு அடையாளத்தையும் அடுத்து அருளிச் செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - இவர்களென்கிறது, த்ரிவித சேதநரையும். லக்ஷணமாவது, அஸாதாரண தர்மமிறே. ஆகையால் சேஷத்வ மாத்ரத்தைச் சொல்லில், அசித் வ்யாவ்ருத்தி ஸித்தியாமையாலும்; ஜ்ஞாத்ருத்வ மாத்ரத்தைச் சொல்லில், ஈசுவர வ்யாவ்ருத்தி ஸித்தியாமையாலும், சேஷத்வே ஸதி ஜ்ஞாத்ருத்வமே லக்ஷணமென்கிறார்.

விளக்கம் - “இவர்கள்” என்று கூறுவது பத்தர், முத்தர் மற்றும் நித்யர் என்பதான மூன்று ஆத்மாக்களையும் ஆகும். லக்ஷணம் என்றால் ஒரு குறிப்பிட்ட வஸ்துவிற்கு மட்டுமே உரிய அடையாளம் அல்லவோ? ஆகவே, அடிமையாக உள்ள தன்மையை மட்டுமே உரைத்தால் அசித்தைக் காட்டிலும் உள்ள வேறுபட்ட தன்மை வெளிப்படுவதில்லை என்பதாலும்; அறிபவனாக இருத்தல் என்ற தன்மையை மட்டுமே உரைத்தால், ஈசுவரனை காட்டிலும் வேறுபட்ட தன்மை வெளிப்படுவதில்லை என்பதாலும், “அடிமைத்தனம் என்பதுடன் கூடிய அறிபவனாக உள்ளவன்” என்பதே ஆத்மாவின் லக்ஷணம் என்கிறார்.

ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:
ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருவாய்மொழி

இதற்கு ஸ்வாமி வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை அருளிச் செய்த
முப்பத்தாறாயிரப்படி என்னும் ஈடு வ்யாக்யானம்
மூலமும், எளிய தமிழ்நடையும்
(பகுதி - 294)

4-6-8 வேதம் வல்லார்களைக் கொண்டு விண்ணோர் பெருமான் திருப்
பாதம் பணிந்து இவள் நோயிது தீர்த்துக்கொள்ளாது போய்
ஏதம் பறைந்து அல்ல செய்து கள்ளூடுகலாய்த்தாய்க்
கீதமுழவிட்டு நீரணங்காடுதல் கீழ்மையே

பொருள் - அனைத்து வேதங்களிலும் கூறப்பட்ட ஆழ்பொருளை நன்கு அறிந்த
பாகவதர்களை, பரிந்துரை செய்பவர்களாக வைத்துக்கொண்டு,
நித்யஸூரிகளுடைய எஜமானனாகிய ஸர்வேச்வரனுடைய, எல்லையில்லாத
இனிமையுடன் கூடிய திருவடிகளை அண்டி நின்று, இவளுடைய இந்த நோயைத்
தீர்த்துக் கொள்ள நீங்கள் முயலாமல் உள்ளீர்கள். இதனை விடுத்து, மற்ற
தேவதைகளை அண்டி, அவர்களைக் கூறும் சொற்களை உரைத்து, செய்யத்தகாத
செயல்களைச் செய்து, அந்தச் செய்கைகளின் நடுவில் கள் முதலானவற்றைக்
கலந்து தூவியபடி, கீதங்களுக்கு ஈடாக முழவு என்ற வாத்தியத்தை ஒலித்து, நீங்கள்
செய்யும் “அணங்கு ஆடுதல்” என்று செயலானது, உங்களுடைய குலத்திற்கே
இழுக்காகும்.

அவதாரிகை - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைப் புருஷகாரமாகக் கொண்டு ஸர்வேச்வரன்
திருவடிகளிலே சரணம்புக்கு இவளுடைய நோயைத் தீர்த்துக் கொள்ளுகை
தவிர்த்து, க்ஷுத்ரதேவதா ஸமாச்ரயணம் உங்களுக்குக் கீழ்மையை விளைக்கும்
என்கிறாள்.

விளக்கம் - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை உங்களுக்காகப் பரிந்துரை செய்பவர்களாகக் கொண்டு, ஸர்வேச்வரனுடைய திருவடிகளில் சரணம் புகுந்து, இவர்களுடைய நோயைத் தீர்ப்பதற்கான முயற்சிகளைச் செய்யாமல், தாழ்ந்த தேவதைகளை அண்டி நிற்பது என்பது, உங்களுக்குத் தாழ்வையே ஏற்படுத்தும்.

வ்யாக்யானம் - (வேதம் வல்லார்களைக் கொண்டு) “ஸர்வேச்வரனே ப்ராப்யமும் ப்ராபகமும்” என்கிற வேததாத்பர்யம் கைப்பட்டவர்களைக் கொண்டு. “வேறாக வேத்தியிருப்பாரை வெல்லுமே மற்றவரைச் சார்த்தியிருப்பார் தவம்” என்கிறபடியே அவர்கள் காலிலே விழப்பெறில் ஆஸந்நமாக நோவு பரிஹ்ருதமாம். அது கூடாதிறே; ஸஜாதீய ப்ரதிபத்தி பண்ணியிருக்கையாலே, ருசி விச்வாஸங்கள் அவர்கள் பக்கல் கனக்கப் பிறவாறிறே; ஆன பின்பு, அவர்களைப் புருஷகாரமாகக் கொண்டு அவனை ஆச்ரயிக்கப் பாருங்கோள். இங்கு இருக்கும் நாளைக்குப் புருஷகாரமாக முமுக்ஷுக்கள் உண்டு; அங்குத்தானே நித்யஸூரிகள் உண்டிறே. “ஸ ஏநாந் ப்ரஹ்ம கமயதி” என்று அவர்கள் கொடு புக்கிருத்தவிறே அவ்வோலக்கத்தில் இருப்பது. வேததாத்பர்யம் கைப்பட்டிருக்குமவர்களைக் கொண்டு. (விண்ணோர் பெருமான் திருப்பாதம் பணிந்து) “அயர்வறுமமரர்களதிபதி” திருவடிகளிலே பணிந்து. (இவள் நோயிது தீர்த்துக் கொள்ளாது) நோய் கொள்ளுகிறாள் இவள், நோய்தான் இது; இதுக்கீடான பரிஹாரத்தைப் பண்ணாதே. (போய்) நம்முடைய நிலைக்கு அதிதூரமாய் அப்ராப்தமானதிலே கைகழியப்போய். (ஏதம் பறைந்து) உங்களுக்குக் குற்றமானவற்றை நீங்கள் சொல்லி. (அல்ல செய்து) செய்யக்கடவதல்லாதத்தைச் செய்து.

விளக்கம் - (வேதம் வல்லார்களைக் கொண்டு) – “ஸர்வேச்வரனே உபாயமும், பலனும் ஆவான்” என்பதான வேத ஆழ்பொருளை நன்கு உணர்ந்தவர்களைப் பரிந்துரை செய்பவர்களாகக் கொண்டு, நான்முகன் திருவந்தாதி (18) – வேறாக வேத்தியிருப்பாரை வெல்லுமே மற்றவரைச் சார்த்தியிருப்பார் தவம் - என்று கூறுவதற்கு ஏற்ப, அவர்களுடைய திருவடிகளில் விழுந்தால் இந்த நோயானது விரைவாக விலகும். ஆனால் அந்த நிலை ஏற்படுவதில்லை அல்லவோ? காரணம்,

“அவர்களும் நம்மைப் போன்றவர்கள் அல்லவோ” என்ற எண்ணம் உள்ளதால், இந்தப் பெண்ணின் தாய்மார்களுக்கு அந்த அடியார்கள் மீது ருசியும் நம்பிக்கையும் ஆழமாக ஏற்படுவதில்லை. ஆகவே, அவர்களை உங்களுக்காகப் பரிந்து பேசுபவர்களாக ஏற்றுக்கொண்டு, அவனை அண்டி நிற்க முயல்வீராக. இங்கு நீங்கள் உள்ள காலம் முடிய உங்களுக்காகப் பரிந்துரை செய்வதற்கு முழுசுஷுக்கள் உள்ளனர்; அங்கு சென்றவுடன் நித்யஸூரிகள் உள்ளனர். சாந். (4-15) - ஸ ஏநாந் ப்ரஹ்ம கமயதி - அவர்களை ப்ரஹ்மத்திடம் அழைத்துச் செல்கிறார்கள் - என்று, அவர்கள் அழைத்துச் செல்வதற்காக அல்லவோ அங்கு அவனுடைய சபையில் முக்தர்கள் இருக்கிறார்கள்? ஆகவே வேதத்தின் ஆழ்பொருளை நன்கு உணர்ந்தவர்களைக் கொண்டு. (விண்ணோர் பெருமான் திருப்பாதம் பணிந்து) - திருவாய்மொழி (1-1-1) - அயர்வறும் அமரர்கள் அதிபதி - என்பதற்கு ஏற்ப உள்ள அவனுடைய திருவடிகளில் பணிந்து. (இவள் நோயிது தீர்த்துக் கொள்ளாது) - “இவள் நோயை அடைந்தாள், இவளுடைய நோய் தான் இன்னது”, என்று உணர்ந்து, அதற்கு ஈடான பரிகாரத்தைச் செய்யாமல். (போய்) - நம்முடைய நிலைக்கு வெகுதூரத்தில் உள்ளதும், நமக்கு எளிதில் கிட்டாதபடி உள்ளதும், ஆகிய மற்ற விஷயங்களில் ஈடுபட்டு. (ஏதம்) - உங்களுக்கு ஏற்புடையதாக இல்லாதவற்றை உரைத்து. (அல்ல செய்து) - செய்யக்கூடாத செயல்கள் பலவற்றையும் செய்து.

வ்யாக்யானம் - (கள்ளூடுகலாய்த்தாய்) நிஷித்த த்ரவ்யங்களைக் கொண்டு க்ருஹமெங்கும் கலந்து தூஷித்து. நிஷித்த த்ரவ்யத்தை ஸ்பர்சித்தவோபாதியாயிற்று தேவதாந்தர ஸ்பர்சமும். “விண்ணோர்பெருமான் திருப்பாதம் பணிந்து இவள் நோயிது தீர்த்துக் கொள்ளாது” என்கையாலே, அவனைக் கொண்டு பெறப்பாராதே, அவனுக்குப் புறம்புமாய் அஹங்கார மமகார கர்ப்பமான க்ரியாகலாபங்களாலே பெறப்பார்க்கையும் அத்தோபாதியாயிற்று. அறமேலாயிருக்கும் மருந்திறே இவள் சொல்லிற்று; அத்தையிறே இவர்கள் உதாசித்து நிற்கிறது. (கீதம் இத்யாதி) நிஷித்தமான கீதத்தோடே கூடின வாத்யங்களை ப்ரவர்த்திப்பித்து. (நீர் இத்யாதி) பகவத் குணாநுபவத்தாலே, “உண்டு களித்தேற்கும்பரென் குறை” என்னக்கடவ நீங்கள், தைவாவிஷ்டராய்க் கொண்டு ஆடுவது. (கீழ்மையே) சாலத் தண்ணிது. உங்களளவில் போமதல்ல,

உங்கள் ஸந்தாநத்துக்கும் கொத்தை. ஊடு - உள்ளே, கலாய் - கலந்து, தூய் - தூவி.

விளக்கம் - (கள்ளூடுகலாய்த்தூய்) - தாழ்ந்த திரவியங்களைக் கொண்டு வீடு முழுவதும் அவற்றைக் கலந்து தெளிந்து. தாழ்ந்த அந்தக் கள் முதலானவற்றைத் தொடுவது போன்றே, தாழ்ந்த தேவதைகளுடன் கொள்ளும் ஸம்பந்தமும் உள்ளது. “விண்ணோர்பெருமான் திருப்பாதம் பணிந்து இவள் நோயிது தீர்த்துக் கொள்ளாது” என்று கூறுவதால், அவனைக் கொண்டு இந்த நோய்க்கான தீர்வைப் பெற முயலாமல், அவனுக்குப் புறம்பாக உள்ளவையும், “நான், எனது” என்ற சிந்தனைகளால் ஏற்படுவதான தாழ்ந்த செயல்களாக உள்ளவையும் ஆகியவற்றால் பெற முயலுதல் என்பது, நோயைப் போன்றே உள்ளது. மிகவும் உயர்ந்த மருந்தை இவள் உரைத்தாலும், அதனை இவர்கள் உதாசீனம் செய்தபடி உள்ளனர். (கீதம் இத்யாதி) - தாழ்ந்த கீதங்களுடன் சேர்ந்த வாத்தியங்களை ஒலித்தபடி. (நீர் இத்யாதி) - பகவத் குணங்களை எப்போதும் அனுபவித்தபடி உள்ளதால், திருவாய்மொழி (10-8-7) - உண்டு களித்தேற்கும்பர் என் குறை - என்பதாக இருக்கவேண்டிய நீங்கள், மற்ற தெய்வமானது உங்கள் மீது ஏறியிருப்பதாக எண்ணியபடி ஆடுதல். (கீழ்மையே) - மிகவும் தாழ்ந்த செயலாகும். உங்கள் அளவில் மட்டும் அல்ல, உங்களுக்குப் பின்னால் வர உள்ள உங்களுடைய ஸந்ததிக்கும் இது தாழ்வே ஆகும்.

4-6-9 கீழ்மையினால் அங்கு ஓர் கீழ்மகனிட்ட முழவின் கீழ்

நாழ்மை பல சொல்லி நீரணக்காடும் பொய் காண்கிலேன்

ஏழ்மைப் பிறப்புக்கும் சேமம் இந்நோய்க்கும் ஈதே மருந்து

ஊழ்மையில் கண்ணபிரான் கழல் வாழ்த்துமின் உன்னித்தே

பொருள் - அந்த இடத்தில், “இன்ன இடத்தில் உள்ளவன், இப்படிப்பட்டவன்” என்று கூற இயலாதபடி உள்ள தாழ்ந்த ஒருவனால் அடிக்கப்படும் முழவு என்ற வாத்தியத்தின் கீழே இருந்தபடி, தாழ்ந்த தேவதைகளுடைய உயர்த்தியைக் கற்பனையாகப் புனைந்து, பலவிதமாக உரைத்து, நீங்கள் அணங்கு ஆடுகிறீர்கள். இந்தப் பொய்களை என்னால் காணப்பொறுக்கவில்லை. ஏழுவகையாக

வரக்கூடிய அனைத்து பிறவிகளுக்கும் பாதுகாப்பாக உள்ளதும், இந்த நோய்க்கு மருந்தாக இருப்பதும் ஆகிய க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளை நீங்கள் எப்போதும் மனதில் சிந்தித்தபடி வாழ்த்துவீர்களாக.

அவதாரிகை - “நீங்கள் பண்ணுகிற நிஷ்பல ப்ரவ்ருத்தி நான் காணமாட்டேன். க்ருஷ்ணன் திருவடிகளை நினைத்து வாழ்த்துங்கோள், இவள் பிழைக்கவேண்டியிருந்திகோளாகில்”, என்கிறாள்.

விளக்கம் - “நீங்கள் செய்வதான பயனற்ற செயல்களை நான் காணமாட்டேன். இவள் பிழைக்கவேண்டும் என்று நீங்கள் எண்ணினால், க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளைச் சிந்திந்தபடி இருந்து வாழ்த்துவீர்களாக”, என்கிறான்.

வ்யாக்யானம் - (கீழ்மையில்) உங்கள் தண்மையினாலே; இவர்களுக்குத் தண்மையாவது ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்களாலே அபிபூதராகை. ஆகையாலேயிறே, இக்கார்யம் செய்கிறது. (அங்கு ஓர் இத்யாதி) “இன்னவிடத்திலான், இன்னான்” என்று சொல்லவொண்ணாத ஒரு சண்டாளன் ப்ரவர்த்திப்பிக்கிற வாத்யத்தின் கீழே புக்கிருந்து. (நாழ்மை பல சொல்லி) நாழ்மை - குற்றம், அவற்றுக்கில்லாத ஏற்றங்களைப் பலவும் சொல்லி. “உண்டுமுமிழ்ந்தும் கடந்துமிடந்தும்” என்று ஸர்வேச்வரனைச் சொல்லுமாபோலே, “இவன் இன்னது செய்தான், இன்னது செய்தான்” என்று சொல்லாநிற்பர்களிறே. நாழென்று குற்றத்துக்கும், இல்லாதது சொல்லுகைக்கும், “நான்” என்று அபிமாநித்திருக்கைக்கும் பேர்.

விளக்கம் - (கீழ்மையில்) - உங்களுடைய தாழ்ந்த நிலை காரணமாக. இவர்களுடைய தாழ்ந்த நிலை என்பது ராஜஸம் மற்றும் தமஸம் ஆகிய குணங்களால் மூடப்பட்டு, அதிலேயே ஈடுபட்டு நிற்பதாகும். இதனால்தான் இந்தச் செயல்களை இவர்கள் செய்கிறார்கள். (அங்கு ஓர் இத்யாதி) - “இன்ன இடத்தில் உள்ளவன், இப்படிப்பட்டவன்” என்று கூற இயலாதபடி உள்ள ஒரு சண்டாளன் அடிக்கின்ற வாத்தியத்தின் கீழே நின்றபடி. (நாழ்மை பல சொல்லி) - நாழ்மை என்றால் குற்றம். அதாவது மற்ற தேவதைகளுக்கு இல்லாத ஏற்றங்களாகப் பலவற்றையும் உரைத்து. திருவாய்மொழி (4-5-10) - உண்டும் உமிழ்ந்தும் கடந்தும்

இடந்தும் - என்று ஸர்வேச்வரனைக் கூறுவது போன்று, மற்ற தேவதைகளைக் குறித்து, “இவர் செயல் செய்தார், இதனைச் செய்தார்” என்று உரைத்தபடி இருப்பார். “நாழ்” என்பது “குற்றம், இல்லாதவற்றை உரைத்தல் மற்றும் நான் என்னும் சிந்தனை” ஆகியவற்றைக் குறிப்பதாகும்.

வ்யாக்யானம் - (நீர் இத்யாதி) நீங்கள் தைவாவிஷ்டைகளாயாடுகிற இப்பொய் என் கண்ணுக்கு ஒரு வஸ்துவாய்த் தோற்றுகிறதில்லை. “நேஹநாநாஸ்தி கிஞ்சந” என்று, “அவனையொழிந்ததொரு தேவதைக்கு வஸ்துத்வமுண்டு” என்றிருக்கிலிறே அவர்கள் செய்கிறது “மெய்” என்று தோற்றுவது. “நாங்கள் செய்கிறவை பொய்யாகில், நீ சொல்லுகிறது மெய்யாய் எவ்வளவு பலிக்கும்?”, என்ன; (ஏழ்மைப் பிறப்புக்கும் சேமம்) ஏழ்மை - ஒரு நன்மையுண்டானால் அதை ஏழேழாகச் சொல்லக்கடவதிறே. எல்லா ஜந்மங்களிலும் ரசைஷ்யாம். ஏழ்மை - தண்மை; தண்ணிதான ஜந்மமென்னவுமாம். “நாங்கள் ஜந்மங்களில் ரசைஷ்யாமதுவோ தேடுகிறது? இவள் நோய்க்குப் பரிஹாரமன்றோ? அதைச் சொல்லாதே மற்றொன்றைச் சொல்லுகிறதென்?”, என்ன; ஆகில், சம்பறுத்தார்க்கைக்குப் போகவேணுமோ? (இந்நோய்க்கும் ஈதே மருந்து) அடி பற்றின மருந்தன்றோ? ஊழ்மையில் - முறையிலே. ஊழென்பது - முறை. நீங்கள் செய்கிறவை போலன்றிக்கே முறையிலே செய்ததாகவுமாம்.

விளக்கம் - (நீர் இத்யாதி) - “நீங்கள் உங்கள் மீது ஏதோ ஒரு தேவதை வந்து ஏறியதாக உரைத்தபடி இவ்விதம் கூறுகின்ற பொய்கள் எனையும் எனக்கு ஒரு பொருட்டாகவே தென்படவில்லை. கட உபநிஷத்தில் - ந இஹ நாநாஸ்தி கிஞ்சந - பல பொருள்கள் இல்லை - என்று கூறுவதற்கு ஏற்ப, அவனைத் தவிர வேறு ஒரு தேவதைக்கு, “இந்தத் தேவதை உள்ளது” என்று கூற முடிந்தால் அல்லவோ, அவர்கள் கூறுவது அனைத்தும் மெய்யாகத் தோன்றுகிறது. இதனைக் கேட்ட தாய்மார்கள், “நாங்கள் கூறுவது பொய்யென்று கரைக்கிறய். நீ கூறும் விஷயங்கள் மெய்யாக இருந்தபடி என்ன பலன்கள் அளிக்கும்?”, என்றனர். இதற்கு விடை அளிக்கிறாள். (ஏழ்மைப் பிறப்புக்கும் சேமம்) - ஒரு நன்மை ஏற்பட்டால், அதனை ஏழு என்று உரைப்பது மரபாகும். அனைத்து பிறவிகளிலும் பாதுகாப்பாகும். ஏழ்மை என்றால் தாழ்வு என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். அதாவது தாழ்ந்த பிறப்பு

என்று கருத்து. இதனைக் கேட்ட தாய்மார்கள், “நாங்கள் பல பிறவிகளில் பாதுகாப்பையோ கேட்கிறோம்? அல்ல, இவளுடைய நோய்க்கான பரிகாரம் அல்லவோ நாங்கள் கேட்கிறோம்? அதனை உரைக்காமல் வேறு விஷயங்களை நீ ஏன் உரைக்கிறாய்?”, என்றனர். இதற்கு விடை அளிக்கிறாள். சம்பை அறுத்தவர்கள், அதனைக் கட்டி வைப்பதற்கு வேறு எதனைத் தேடிப் போகவேண்டும்? (இந்நோய்க்கும் ஈதே மருந்து) – திருவடிகளைப் பற்றிய மருந்து அல்லவோ? (ஊழ்மையில்) - ஊழ் என்றால் முறை. நீங்கள் செய்யும் செயல்கள் போன்று அல்லாமல் தகுந்த முறையில் செய்யப்படும் செயல்கள்.

வ்யாக்யானம் - (கண்ணபிரான் இத்யாதி) உபகாரகனான க்ருஷ்ணன் திருவடிகளை வாழ்த்தப் பாருங்கோள். அடிக்கழஞ்சு பெறும் மருந்திறே. அது செய்யுமிடத்தில், (உன்னித்து) “ஸ்ம்ருதோயச்சதி சேபநம்” எல்லாருமொக்க அநுஸந்தித்து வாழ்த்தப் பாருங்கோள். இப்படி செய்யவே, எல்லா ஜந்மங்களிலும் ரஷுகமாய் இவள் நோய்க்கும் பரிஹாரமாம்; ப்ராப்தம் செய்ததுமாகலாம்.

விளக்கம் - (கண்ணபிரான் இத்யாதி) - நமக்குப் பெரிய உபகாரங்கள் செய்தபடி உள்ள க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளை எப்போதும் வாழ்ந்தியபடி இருக்க முயல்வீர்களாக. அது மிகவும் விலை மதிப்பற்ற மருந்தாகும். அதனைச் செய்யும்போது, (உன்னித்து) – ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் (1-17-78) - ஸ்ம்ருதோயச்சதி சேபநம் - ப்ரஹ்லாதன் அரக்கர்களிடம், “பகவான், தன்னை நினைத்த உடனேயே அனைத்தையும் அளிக்கிறான்”, என்று கூறுவதற்கு ஏற்ப அனைவருமாகச் சேர்ந்து நின்று எண்ணியபடி வாழ்த்துங்கள். இவ்விதம் செய்தலே அனைத்து பிறவிகளிலும் காப்பாக, இவளுடைய நோய்க்குப் பரிகரமாக உள்ளதாகும். இதுவே செய்யவேண்டியதைச் செய்தலும் ஆகும்.

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
 ஸ்வாமி நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
 ஸ்வாமி வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் அருளிச் செய்த

ஸ்தோத்ர ரத்னம்

இதற்கு ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை

அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்

(பகுதி - 10)

வ்யாக்யானம் - (அத்புத) கீழ் இயத்தாராஹித்யத்தைச் சொல்லுகையாலே, க்ருஹீதாம்சம் அனுஸந்தித்தார்க்கு ஆய்சர்யாவஹமாயிருக்குமென்கை. “என்றக்கால்” இத்யாதியில் க்ருஹீதாம்சம் இனிதாயிருக்கும் என்றதிறே. (அக்லிஷ்ட) வ்யாஸாதிகளைப்போலே ஸ்வயத்தன ஸாத்ய தபஸ்ஸாலே வந்ததன்றிக்கே, “ததாமி புத்தியோகம் தம்” என்றும், “மயர்வற மதிநலம் அருளிநன்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே, பகவத் ப்ரஸாத லப்தமாகையாலே வருத்தமற்றிருக்கை. (ஜ்ஞாந) ஜ்ஞானமாவது: சிதசிதீச்வர தத்வங்களை விஷயமாக உடைத்தாயிருக்கை. அதாவது: ஆத்மா ஈச்வரனுக்கு அநந்யார்ஹ சேஷமென்றும், அசித் ஸ்வரூபம் த்யாஜ்யமென்றும், ஈச்வரன் உபயோர் நியந்தாவென்றும் அறிகை. ஜ்ஞானமென்றால் இவ்விசேஷத்தைக் காட்டுகிறது; “தத் ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோ சந்யதுக்தம்”, “வித்யாந்யா சில்பநைபுணம்” என்று வ்யதிரித்த விஷய ஜ்ஞானம் அநர்த்தாவஹம் என்றும், அதி க்ஷாத்த்ரமென்றும் சொல்லிற்றிறே. (வைராக்ய) இவ்விலக்ஷண ஜ்ஞானத்தாலே பகவத் வ்யதிரித்தங்களில் நிஸ்ப்ருஹராயிருக்கை. “வேண்டேன் மனை வாழ்க்கையை”.

விளக்கம் - (அத்புத) - கீழே அளவில்லாத நிலையை உரைப்பதால், கைக்கொள்ளத்தக்க அம்சங்களை எண்ணியபடி உள்ளவர்களுக்கு ஆய்சர்யம் என்பது அளவிட முடியாதபடி ஏற்படுத்துவதாக உள்ளது. கண்ணினுண்சிறுத்தாம்பு (1) - என்றக்கால் - என்பது போன்றவற்றில், கைக்கொள்ளத்தக்க அம்சம் மிகவும்

இனிமையாக உள்ளது என்று கூறப்பட்டது. (அக்லிஷ்ட) - வ்யாஸர் போன்றவர்களுக்கு பகவத் விஷயமானது அவர்களுடைய சொந்த முயற்சியால் ஏற்பட்ட தவத்தால் கிட்டியது; அது போன்று அல்லாமல், கீதை(10-10) - ததாமி புத்தியோகம் தம் - புத்தியோகத்தை நான் அவர்களுக்கு அளிக்கிறேன் - என்றும், திருவாய்மொழி (1-1-1) - மயர்வற மதிநலம் அருளினன் - என்றும் கூறுவதற்கு ஏற்ப, பகவத் கருணை மூலம் கிட்டியது என்பதால், எந்தவிதமான கடினமான முயற்சியும் இல்லை என்பதால், வருத்தம் இன்றி அமையப்பெற்றது. (ஜ்ஞாந) - ஞானம் என்பது சித், அசித் மற்றும் ஈச்வரன் ஆகிய விஷயங்களைக் கொண்டதாகும். அதாவது, ஆத்மாவானது ஈச்வரனுக்கு அல்லாமல் வேறு யாருக்கும் அடிமையானது அல்ல என்றும், அசித் ஸ்வரூபமானது கைவிடத்தக்கது என்றும், ஈச்வரன் இந்த இருவருடைய எஜமானன் என்றும் அறிதலே ஞானம் ஆகும். ஞானம் என்பது இந்தச் சிறப்பைக் காண்பிப்பதாகும்; ஸ்ரீவிபு. (6-5-8) - தத் ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோ சந்யதுக்தம் - அதுவே ஞானம், மற்ற அனைத்தும் அஜ்ஞானம் என்றே கூறப்படுகிறது - என்றும், ஸ்ரீவிபு. (1-19-41) - வித்யாந்யா சில்பநைபுணம் - மற்ற வித்யைகள் அனைத்தும் செருப்பு போன்றது - என்றும் கூறுவதற்கு ஏற்ப, பகவத் விஷயத்தைத் தவிர உள்ள மற்ற ஞானம் அனைத்தும் கைக்கொள்ளத் தகுதியானது அல்ல என்பது மட்டும் அல்லாமல், அவை கேட்டையும் உண்டாக்கும் என்றும், தாழ்ந்தவை என்றும் கூறப்பட்டது அல்லவோ? (வைராக்ய) - இப்படிப்பட்ட மேன்மையான ஞானம் உள்ளதன் காரணமாக, பகவத் விஷயம் நீங்கலாக உள்ள மற்ற அனைத்து விஷயங்களிலும் பற்றற்று இருத்தல்; பெரியதிருமொழி (6-1) - வேண்டேன் மனை வாழ்க்கையை - என்பது காண்க.

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்